

Lhotecký Občasník

Nepravidelná tiskovina o životě v naší obci

ročník 3

podzim 2020

číslo 7

O obsahu a charakteru

Občasník vyjadřuje pouze skutečnosti a informace získané na reálném základě. Mapuje události v obci a jejího blízkého okolí. Je apolitický a maximálně vyvážený. Neobsahuje žádnou reklamu a nikdy nebude. Je nedílnou přílohou kroniky obce. Obsah lze volně šířit a citovat za předpokladu, že bude uveden zdroj a autor.

Čarodějnice letos
neodletěly

Strana 2

Nová dopravně -
bezpečnostní opatření
v obci

Strana 2-3

Citace ze starých
obecních kronik

Strana 3

Nový seriál - Příběhy
jednoho domu

Strana 4-5

Ze sportu:
Žernovský bajk Road.

Strana 6

Slavný rodák ze
sousedních Brzic

Jarní sezóna na hřišti s
kapelou COMEBACK

Strana 7

Výsledky letošních
rybářských závodů

Strana 8

Vážení a milí spoluobčané . . .

...přišel podzim, ale téměř celý rok zažíváme výjimečné a složité období. Nikdo neumí říci, kdy skončí a budeme se zase cítit bezpečně a šťastně. Chtěla bych Vám poděkovat za Vaši trpělivost a ohleduplnost a i za to, jak si v těžké době umíme vzájemně pomoci - taková vlna solidarity od Vás mě velmi potěšila a všem moc děkuji ☺.

Vím, že všichni máte dost svých starostí a nemáte čas dopodrobna sledovat dění v obci, tak mi dovolu, abych Vás v krátkosti seznámila, co nového se stalo a co chystáme na konec roku a hlavně pro ten rok nastávající.

Na červnovém 9. a červencovém 10. zasedání Zastupitelstva obce jsme mimo jiné schválili návrh Závěrečného účtu a Účetní závěrku za rok 2019, finanční podporu Linky bezpečí a uzavřeli jsme se sousedy z Hoříček Smlouvu o sdružení prostředků a zřízení společné jednotky požární ochrany. Máme kompletně zpracovaný Program rozvoje obce Lhota pod Hoříčkami, na kterém jste se podíleli i Vy (to je pro období 2019-2026), a také zpracovaný Kanalizační řád obce, který nám byl schválen. Zveřejnili jsme záměr na pronájem nebytových prostor v budově OÚ, dnes už má svého smluvního nájemce. Mám velikou radost z

darovací smlouvy, kdy společnost Protivitr-Invest darovala obci část pozemku ve Lhotě pod Hoříčkami U Borovice pro rozšíření dětského hřiště ☺. Ještě letos podáme žádost o dotaci, a v případě schválení rozšíříme areál o další dětské herní a volnočasové prvky (např. kolotoč, trampolína, lanovka, balanční prvky, lanová pyramida či workoutové hřiště pro starší). Také připravujeme podklady pro stavební povolení na vybudování a revitalizaci chodníku ve Lhotě pod Hoříčkami od autobusové zastávky okolo úřadu až k obchodu a úpravu okolního terénu.

V Újezdci plánujeme ještě letos dokončit obnovu zeleně na návsi a stále hledáme co nejefektivnější řešení chodníku přes Újezdec. Prodiskutovali jsme i s místními občany několik variant, ale bohužel žádná není ideální pro všechny, tak nás čeká finální konzultace s odborníky. Pak se definitivně rozhodneme, neboť legislativa ve stavebnictví je dlouhá a stavební firmy na nás čekají nebudou.

Ve Světlé se stavba již dlouho avizovaného poldru poněkud odsunula, neboť jsme museli přistoupit k úpravě projektu. ZD

Dolany totiž nesouhlasí s využitím zeminy na stavbu poldru z jejich pozemků. Společnost ČEZ má připravenou obnovu elektrického vedení, poté počítáme s kompletní výměnou veřejného osvětlení po celé obci a se zevrubnou opravou místních komunikací.

Určitě bych Vám toho napsala více, ale letos vyšlo z kovidových důvodů o jedno číslo Občasníku méně, tak nechám místo raději zprávám a zajímavostem ze života v naší obci. Přeji Vám příjemné počení, pevné zdraví a buďte na sebe a své blízké opatrní.

Vaše starostka Darina Kricnarová

Čarodějnice se letos nepodařilo upálit, pozor na ně!

Letošní pálení čarodějnic, tedy správně řečeno rej čarodějnic, který se tradičně koná na polní cestě mezi Vestcem a Světlou, byl bohužel zrušen z důvodu pandemie koronaviru. Tedy přesněji vinou vládních nařízení, která omezovala sdružování více osob na jednom místě.

Větve a kletí, které se nashromáždilo za celý rok, ale spáleno být muselo. Zhostili se

toho vestečtí hasiči dne 1. požární hlídkou smutně zívala května a v podvečer vtrhu do liduprázdného okolí.

Smutně to vypadalo v Tak se těšme na příští jaro, snad místech, kde vždy stával stánek už bude vše ve starých zajetých s občerstvením a místo něj tam kolejí a opět si v tomto nyní dohlíželo pouze hasičské periodiku přečtete o reji vozidlo. V místech, kde bývaly čarodějnic, o ohňostroji i o rozložené lavice se stoly, kde se křepčení dětí okolo vatry. prasečí kýty točily na rožni, kde Budte tedy letos ostražitější, se klikatila fronta na pivo, toho čarodějnic se jistě budou toulat dne jen jedna lavice obsazená po vsi - tak aby Vás neuhranuly.

Nová dopravně-bezpečnostní opatření v obci

Radar je od společnosti Empemont, cena byla 65.000,-Kč vč. DPH. Je programovatelný, detekční dosah je 200m. Napájen je baterií, kterou nabíjí fotovoltaika. Další předností je samoregulace svítivosti a o výběru dodavatele rozhodlo mimo jiných atributů i tříletá záruka.

Vzhledem k tomu, že v některých pravidlech. Zastupitelstvo Lhoty místech naší obce byla dosti p. Hoříčkami schválilo a nechalo nepřehledná nebo nebezpečná umístit v horní části obce radar, situace, dospělo Zastupitelstvo který měří rychlost projíždějících k názoru, že by mělo dojít k vozidel. Jistěže to neodradí úpravě dopravního značení. všechny, ale podle zkušeností nás Nejhorší situace byla dlouhodobě obyvatel můžeme říci, že se v Újezdci. Silnice III. třídy situace „překlopila“. Dříve Chvalkovice – Hoříčky, zejména Újezdcem jezdilo 80% vozidel po její rekonstrukci, svádí k nebezpečně rychle, nyní si rychle jízdy v obou směrech. troufám tvrdit, že je to obráceně – Překvapivé je, že předpisy občas to někdo přezene. Vězte, že nedodržují zejména místní se 65tisícová investice vyplatila, obyvatelé i ti z okolních obcí. U vždyť jen v úseku od konce obce těch, co projíždějí pravidelně a po křižovatku bydlí rodiny s nejsou odtud je to doslova dětmi, kterých je 11 pod 15 let!

Citace z našich obecních kronik

Pokud projíždíte po hlavní silnici přes Světlou směrem od Hoříček, nemůžete si nevšimnout Rudolfovy stodoly s dosti neobvyklým nápisem na štítu. Kromě dvou přesných dat je na fasádě psáno: "Bože, chraň nás lidí zlých, ztrestej zhářů zločinných". Čtyřlístek rozděluje data 11.X.1891 a 8.X.1920 - data, kdy byla tato stodola úmyslně zapálena. Ke druhému z nich se váže povídání, které jsem zařadil k citaci z našich dochovaných kronik.

Pamětní kniha Sboru dobrovolných hasičů ve Světlé 1897 - 1949, zapsal Josef Mertlík, t. č. jednatel.

(Jazykově, pravopisně a stylisticky lehce upraveno.)

...Dne 8. října (1920 - pozn. aut.) vypuknul u nás požár o 11. hodině večír u přítele vel. Fr. Rudolfa č. 15. Vyhořela stodola, všechno obilí, stroje a chlévy. K požáru přijely sbory Hoříčky, Litoboř, Lhota pod Hoříčkami, Mezleč a Brzice. Byla klidná noc bez větru, tak dalšímu neštěstí bylo zabráněno. Druhý den jsme byli nuceni hnáti vodu z dolního rybníka (haltýře) a dodávali jsme vodu do stříkačky Litobořské. A tak po celý den, skorem nepřetržitě, jsme zlý živel hasili. Navečír pak jsme poslali sbor litobořský domů a sami jsme se chopili další práce, po celou noc. A zase třetí den, byla to neděle, jsme se vším úsilím ohromného spoustu sena ze stájí vyhazovali a hasili. Až v pondělí navečír jsme zbytky doutnající uhasili...

Dále bylo nutno připomenout řidičům jedoucím z újezdecké návsi, že křižovatka u lípy je pro méně chápavé poněkud zapeklitá. Dává se zde přednost 2x, zejména první situace je nebezpečná. Přednost vozidel byla tedy doplněna velkou situační dopravní značkou, kterou pánové Jirásek a Hartman ml. sami nainstalovali. Nakonec musím zmínit i osazení bezpečnostních prvků v podobě svodidel tam, kde to opravdu již bylo nutné – v úzké uličce, navíc v úpadu, mezi Lhotou a Hostinkou, a také v odbočce pod Lhotou „u zrcadla“ směr kaplička do Lečského údolí.

Pokud by se někomu zdálo, že jsme s těmito opatřeními poněkud otáleli, musím konstatovat, že všem předcházelo poměrně vleklé byrokratické řízení a následné kladné vyjádření kompetentních orgánů a úřadů. Děkujeme za trpělivost.

Příběhy jednoho starého domu

Milí čtenáři. Opustili jsme seriál o pomístních názvech, ke kterým se občas vrátím, protože ještě nějaké drobnosti v záloze mám. Připravil jsem si ale pro Vás seriál nový – Příběhy jednoho domu. Získal jsem (také od Vás) různé dobové fotografie a pokusil jsem se výjev na nich zopakovat dnešním okem. Dostane se Vám tak pohled do minulosti, kterou mnozí z Vás dobře pamatují, pro jiné je to ale "pravěk". Doufám, že se Vám nové povídání s obrazovým doprovodem bude líbit.

Začneme ve středobodu vesnice, přestože se nachází poněkud odstrčen od vlastní Lhoty – v hospodě.

Hospoda pod Větrníkem má číslo popisné 3 a v tomto vydání Občasníku se můžete výjimečně pokochat více pohledy - pak v dalších dílech to budou snímky vždy dva (dříve a nyní). Hospoda má však zajímavou historii, proto si zaslouží povědět si o ní více, a tak jí věnuji celou dvojstranu.

Protože má nízké číslo popisné, je jasné, že zde stálo stavení po staletí. Vlastníky domu č. p. 3, ostatně i všech jiných domků, můžeme zmapovat podle jejich čísel pouze od konce 18. století, protože domy svá čísla dříve neměly. Až Marie Terezie v roce 1770 nařídila všechny domy očíslovat, takže robotní seznam je prvním záznamem o vlastnických vztazích ke stavením, o který se můžeme opřít. K nám, na farní matriku na Hoříčkách, došla tahle vymoženost hned v roce 1771.

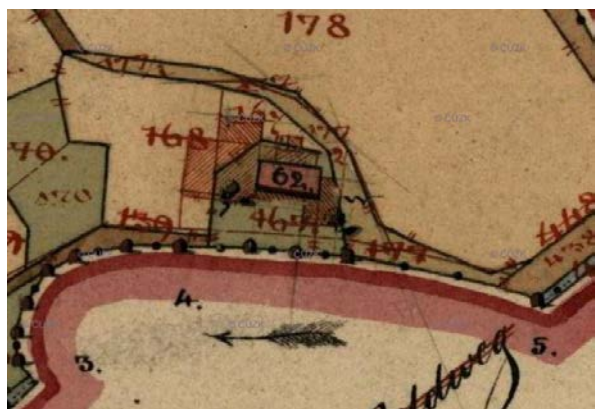
• Toto stavení obýval od konce 18. století Josef Figr, domkař s polem, který měl k roku 1773 robotní povinnost po celý rok jeden den v týdnu. Odváděl vrchnosti dvě zlatky a 31 krejcarů ročního platu (přibližně týdenní plat tehdejšího nádeníka, za což byste v té době koupili např. 10 slepic). K domku patřily dvě políčka na dnešní louce mezi obecním lesem a Válovickým

potokem za kapličkou (za mostkem vpravo), a také jen něco málo pozemku okolo samotného domu. Obrázek vlevo je sken císařského otisku z roku 1840 a je to takový předchůdce katastrální mapy. Zeleně je okolo stavení vlastní pozemek usedlíka, žlutá vlevo od hospody už byla "Gm" = Gemeinde = obecni.

• V roce 1777 se do chalupy přiznal Josef Vik z Újezdce č. p. 15, a ještě v roce 1849 zde byl jeho potomek Josef Wik – chalupník.

• Podle dostupných matrik zde bydlel okolo roku 1855 chalupník a tkadlec Josef Linha (kronikář Vejnar chybně přečetl jako Leiha). Obrázek vpravo pochází z kreslené pohlednice okolo roku 1900 - všimněte si, že hospoda je ještě bez sálu.

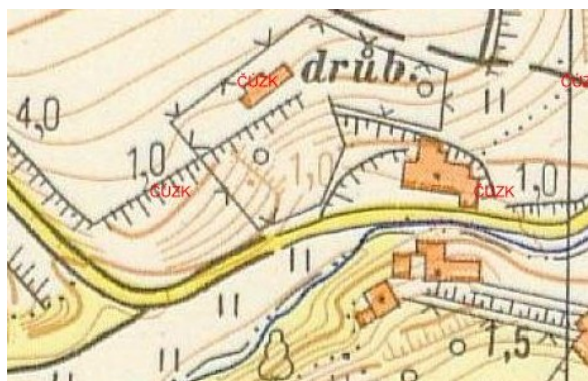

• Seznamy dětí, které navštěvovaly lhoteckou školu, říkají, že na konci 19. století již zde byla hospoda a hostinským byl Václav Dvořáček (r. 1897). Znamená to, že hospodou se stal dům č. p. 3 někdy okolo roku 1890, když se provedla nízká přístavba vpravo k samotnému domu.

• Dvořáčkovi Lhotu na počátku 20. století opustili a hospodu převzal Jan Pavlát, který však v roce 1913 umírá.

Na "katastrálním" záznamu vlevo je zákres přestavby hospody k roku 1923, z téhož období pochází fotografie vpravo dole. Tehdy už stál jak sál, tak WC a sklad na otop. Všimněte si, že cesta ze Lhoty u hospody jakoby končila - nebyla tak široká jako dnes. Vlevo dole je zákres z roku 1952, to už je zrušena cesta za hospodou, naopak ta hlavní od Lhoty k Nouzínu už je bezprašnou silnicí.

Zdroj vzorků map: Národní archiv a Český úřad zeměměřický a katastrální

Na této fotografii je hospoda okolo roku 1970, tedy již s novým sálem, ale ještě s původním lokálem ve starém půdorysu

- Po první světové válce dostal opuštěnou hospodu jako tzv. trafikou za válečné zásluhy František Kašpar. Od té doby začala sláva hospody stoupat. Postavil se sál, který byl centrem spolkového i vesnického ruchu. Konaly se zde plesy, slavnosti, besedy, přednášky a hlavně divadelní představení ochotnického spolku Ratibor.
- Hospodu pak podědil syn Václav Kašpar st.
- V roce 1960 byl uzavřen z bezpečnostních důvodů sál.
- 23. 10. 1961 došlo ke znárodnění hospody.

Proběhlo to takto: Družstvo Jednota Broumov byla rozhodnutím z roku 1959 nájemcem hospody, přičemž majitelem byl stále V. Kašpar st. Znárodnění pak bylo provedeno na základě „žádosti“ družstva o převod vlastnictví. A panu Kašparovi bylo doručeno pouze rozhodnutí s odůvodněním, že hospodu Jednota „...nezbytně potřebuje k plnění svých úkolů...“ Pak se rozhodnutí odkazuje na veřejný zájem provozovat hospodu nadále, neboť zde jiného podobného zařízení není...

- V roce 1964 došlo k dohodě o demolici 65 let starého sálu. Ten byl dlouhý 14 metrů a široký 12 metrů, zdivo měl silné 60 cm. Do sálu se vcházelo samostatně ze silnice a osvětlen byl 9 okny.
- Tentýž rok byla zahájena výstavba sálu nového v tzv. akci „Z“, tedy za bezplatné pomoci občanů ve svém volném čase. Do Vánoc byla novostavba zastřešena. 21. ledna 1966 proběhla kolaudace sálu s výhradami, přesto byl stavbě udělen titul „Stavba vzorné kvality“. Na výstavbě se podíleli občané vesnice s 5615 hodinami práce zdarma. Cena díla se vyšplhala na tehdejších 204.246,-Kčs. První zatěžkávací zkouškou byla taneční zábava hned 22. ledna 1966, které se zúčastnilo více než 300 lidí, hrála tehdy vojenská hudba z Jaroměře a vystoupili také studenti z náchodské textilní školy se satirickým programem.

- 28. září 1973 MNV Lhota pod Hoříčkami rozhodl o bezplatném převodu sálu Jednotě Broumov (k 1. 1. 1974).
- 14. ledna 1978 schválil ONV Náchod rekonstrukci samotné hospody v nákladu 1,453.900,-Kčs s odůvodněním potřeby zvýšení maloobchodního obrátu. 30. 8. 1978 ONV Náchod vydal souhlas s demolicí.
- 22. ledna 1982 proběhla kolaudace nově postavené hospody č. p. 3., provoz byl zahájen 4. 2. 1982.
- 2. listopadu 1990 si Václav Kašpar požádal o navrácení vyvlastněného majetku, 27. 3. 1991 Jednota souhlasila s vrácením majetku s odkazem na zhodnocení nemovitosti přestavbou restaurace. 12. 8. 1991 bylo povoleno restauraci opět otevřít původním majitelem Václavem Kašparem, přestože část objektu byla stále ve vlastnictví státu a ve správě Obce, restituce byla nakonec dokončena.
- Václav Kašpar ml., který se po otci chopil provozu, pak celý objekt prodal bratrům Martinkovým. Restauraci provozovala po několik posledních let v nájmu paní Iveta Habrová, která zde 23. srpna letošního roku svoji činnost ukončila.

Doufejme, že budoucnost tohoto stavení

Fotografie dole už zobrazuje stav hospody po letošní zimě.

Žernovský bike Road 2020 projel naší obcí

19. července jsme měli jedinečnou Kategorie byly rozděleny podle místostarostovi Jiřímu Hanušovi, možnost zažít podobný zážitek jako věku a každá měla jinou distanci. který v barvách Vella team v v dobách minulých, kdy městy a Depo měli závodníci na Hoříčkách u kategorii Veteráni I. obsadil 32. vesnicemi projížděl cyklistický hřiště. Přilehlá louka se přeměnila v místo s časem 2h 32min 45s, což byl Závod míru. Mnohem menší, zato "paddock", kde si závodníci odložili takový průměrný výsledek. Ale tím, pro nás záživnější akce – Žernovský svá vozidla, připravili se na závod a že za sebou zanechal ještě mnoho bajk Road – měl naplánovanou trasu hlavně zde proběhla i prezentace. kvalitních soupeřů, lze považovat naši Lhotou, Újezdcem a dokonce i Startovalo se na „Heřmaňáku“ tento závod z jeho pohledu jako Světlou. Žernovský bajk totiž kromě směrem k Větrníku a přes Lhotu, úspěšný. své základní soutěžní terénní Újezdec, Chvalkovice, Brzice, Závodníky doprovázel žernovský cyklistické části obohatil svoji Hoříčky a Světlou se jelo několik technický vůz, ale i policejní tradici i o část silniční, proto „road“. okruhů, přičemž každá kategorie motocykl. Na trati byli i Závod se konal jako součást měla pevně stanovenou délku. V koordinátoři dopravy, neboť se desetidílného seriálu amatérského hlavním závodě to bylo celých 72 závod konal za plného provozu. cyklistického Dobrušského poháru km. Náročnost závodu potvrdilo i (27. ročník). to, že na tucet závodníků vzdalo. Na start se postavilo celkem 151 Okolo trati nechyběli diváci. Mohli závodníků v 11 kategoriích. fandit i našemu zástupci,

Naši slavní rodáci, tentokrát ze sousedních Brzic

Brigádní generál, nositel řádů: Croix de guerre se dvěma palmami, The 1939–1945 Star, Atlantic Clasp, Air Crew Europe Star, Defence Medal, British War Medal, Československá vojenská medaile za zásluhy, Československá medaile Za chrabrost před nepřitelem, 5x Československý válečný kříž...

OTTO ŠPAČEK (7. 3. 1918 Brzice - 24. 9. 2007 Praha)

Narodil se hned za válovickým údolím - v Brzicích - do rodiny řídícího učitele. Vyučil se elektrikářem pro Teichman elektrotechnický závod v Náchodě, ale přihlásil se hned k letectvu. V letech 1936-38 prošel věhlasnou školou letectva v Prostějově. Po okupaci odešel přestrojen za trampa přes Polsko do Francie, kde vstoupil do cizinecké legie. Nalétal tam 66 operačních hodin, sestřelil dva německé letouny, sám byl několikrát sestřelen, ale vždy vyvázl. Z Francie pak přešel k 312. peruti, pak však pro neshody tuto opustil a zbytek války bojoval u 313. československé stíhací peruti (800 operačních hodin). Zúčastnil se i slavného vylovení spojenců v Normadii, kde měl s ostatními stíhači za úkol během zabezpečování pobřeží prolétávat v malé výšce nad bojištěm a odrážet případné útoky letadel německé Luftwaffe.

Po válce a návratu do Čech působil ve Vědeckém leteckém ústavu v Letňanech. Stal se zkušebním pilotem u Ústředního leteckého skladu a rovněž členem komise pro vyzkoušení nových letounů. Komunisté mu ale pak, jako všem ostatním válečným hrdinům, odebrali hodnost i funkce a nutili ho nastoupit do podřadných profesí. Proto emigroval přes Německo do Kanady, kde se uchytil mimo jiné i jako badatel, když z letounu fotografoval dosud neprobádané oblasti Kanady (Černý kaňon řeky Omineca). Jeho společníkem byl i vnuk legendárního cestovatele Livingstona...

Až po roce 1989, tedy po 43 letech, se vrátil do vlasti, kde uspořádal sraz proto, aby našel své dávné přátele. Zde se setkal se svou předválečnou láskou a 60 let po jeho prvním odchodu z Čech (oba již ovdovělí) se vzali. Spolu pak strávili zbytek života v Jaroměři.

Režisér Jan Svěrák si všimnul tohoto zajímavého životního osudu Otty Špačka, inspiroval ho totiž k natočení veleúspěšného filmu Tmavomodrý svět s Ondřejem Vetchým v hlavní roli.

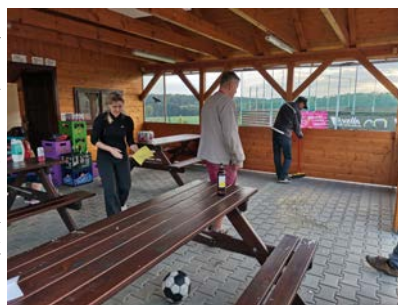
Jarní úklid a koncert kapely COMEBACK

Přestože nastal podzim, se ještě vracíme na opačný pól sezóny.

Dlouho se čekalo na rozhodnutí vlády, aby se občané mohli opět sdružovat a bavit se jako dříve. Proto i na našem hřišti začal provoz mnohem později než obvykle. 15. května jsme si dali brigádu ke generálnímu úklidu po zimě, aby se opět vždy v pátek mohlo "pobejt".

O měsíc později - 26. června - se naše místní kapela Comeback ukázala se svojí produkcí a vzala s sebou i vokalistku Elišku Lelkovou, která jistě obohatila projev kapely.

V. ročník rybářské soutěže o pohár "Lhotecký pstruh"

V poslední prázdninovou sobotu to hned záruka nevypadalo podle počasí na nějaké velké sportovní výkony, ale rybám deštivo nevadí a říká se, že v dešti lépe berou... vyrazilo se k obecnímu jezeru. V Prádlu se už od středy hemžilo na 120 duháčů, kteří s radostí vyhlíželi, co dostanou za krmení. Ano, dostali, ale i s háčky. Okolo rybníčku se vyskládalo několik desítek malých i velkých rybářů, někteří zvolili taktiku v rozmanitosti návnad, jiní ve velikosti prutu. Vítěznou taktikou se ale nakonec ukázalo mít svého sparring-partnera a soustavně se střídát v lovu. Nejen že to neomrzí, ale nebolí ruce a hlavně – znamenalo to získání putovního poháru Lhotecký pstruh. Již pátý ročník této soutěže zejména malých rybářů opanovala děvčata Kricnarová-Šíková a budou tak jejich jména vytesána na podstavec putovního poháru. Podařilo se jim to díky 19 uloveným kusům. Každý z účastníků si odnesl nějakou cenu, i ti, kterým se nepodařilo chytit ani tu čudlu okouna či běličku.

Pořadí v jednotlivých kategoriích:

Kategorie děvčata do 6 let: Zde si cenu útěchy odnesla vnučka naší paní hokynářky Vítové, přičemž se vítězkou stala slečna Hanušová K. (5 ryb).

Starší děvčata: cena útěchy připadla Hanušové V., druhé místo získal Hanušová L. a vítězem se stala současně i v absolutním pořadí dvojice Amálka Kricnarová + Nikča Šíková.

Mladší borci odzadu: Chudý – Adamec – Šolc – Petr - Slezák, a pak o pořadí "na bedně" rozhodl výlov méně hodnoceného okouna, tedy Bibrle V. současně s Martínkem F. byli třetí, druhé místo obsadil Zvara Kr. a vítězem kategorie se stal Tomáš Skuhřavý (6 ryb).

Nejstarší pánové: Kocián – Skuhřavý V. – vítězem s 18 úlovky se stal Huneš Martin.

Opoledne se tradičně úlovky zpracovaly na obecní pánvi za vydatné pomoci třech rybích vrahounků, bez nichž by to už nebylo ono – díky tedy pánům Ivanu Pichovi, Stanislavu Bejšovci a Janu Olesikovi. No a návštěvníci si pak mohli za drobný peníz usmaženou ryбку ochutnat. Byly opět vynikající.

Dětem jsme ještě uchystali takovou malou... velkou kratochvíli: skákací hrad. Nakonec se ukázalo, že nebyla jen pro malé...

"Petrův zdar" a budeme se těšit opět za rok.

Společenská kronika:

- Do stavu manželského vstoupili dne 17. 7. 2020 Petra Holzäpfelová a Jiří Sluka z Újezdce.
- 31. srpna 2020 se narodil přímo doma ve Lhotě Theodor Škoda.

Náměty a připomínky:

Autor textů i fotografií (pokud není uveden u článku jiný):

Petr Bibrle, Újezdec 41

(náměty lze vložit do schránky)

nebo e-mail: bibrle@seznam.cz

Vážení spoluobčané, s Vaší laskavostí bych si rád ofoťil Vaše staré fotografie a pohlednice, ze kterých je patrné, že jsou pořízené ve Lhotě a okolí. Zůstanou tak zachovány pro příští generace jako součást obecní kroniky.